

BONTE AVOND

Van „matig” tot „reusachtig”

NIET VAAK ZIJN VOORSTELLINGEN bij (en soms ook door) Van der Heem N.V. zo uiteenlopend beoordeeld, als Koopman's laatste Bonte avonden „Lente-Lent”.

De Woensdagavondbezoekers vonden een te koude zaal en prentrekoorts; daardoor geen contact tussen publiek en acteurs, genatigd applaus, getempeld enthousiasme.

Donderdagavond gaf een v o l s t a g e n ander beeld: de zaal had de goede temperatuur, de spelers voelden zich kennelijk plezierig en rolvast en het publiek vond het gebodene „reusachtig”. Het applaus vroeg meermalen om een open doek (dat niet gegeven werd om tijdswille) en bij het einde waren slechts pruyzende bewoordingen te beluisteren.

Het publiek van Vrijdagavond had stellig méér waardering dan dat van V'onsdag, maar het contact tussen „zaal en toneel” bleef toch beneden de warnte van de Donderdagse bezoekers: was driemaal wellicht te spannend voor de mensen, die een hele dag hard werken achter de rug hadden?

Wij menen, dat wij de „LENTEN” in deze gevarieerde revue hebben gemist. De inzet had iets zonnigs moeten hebben, b.v. zoals het slotstuk. Dat zou direct de gemiddelde lentestemming gebracht hebben. Hoe origineel, aardig en beschaafd de twee jongens met een gitaar ook waren, als openingsnummer van een *lente/feest* is de keuze onjuist geweest.

Het lente-achtige, in positieve zin, heeft te veel ontbroken. Wij willen ons ditmaal onthouden van een bespreking van elk programma-nummer en volstaan met een enkele opmerking.

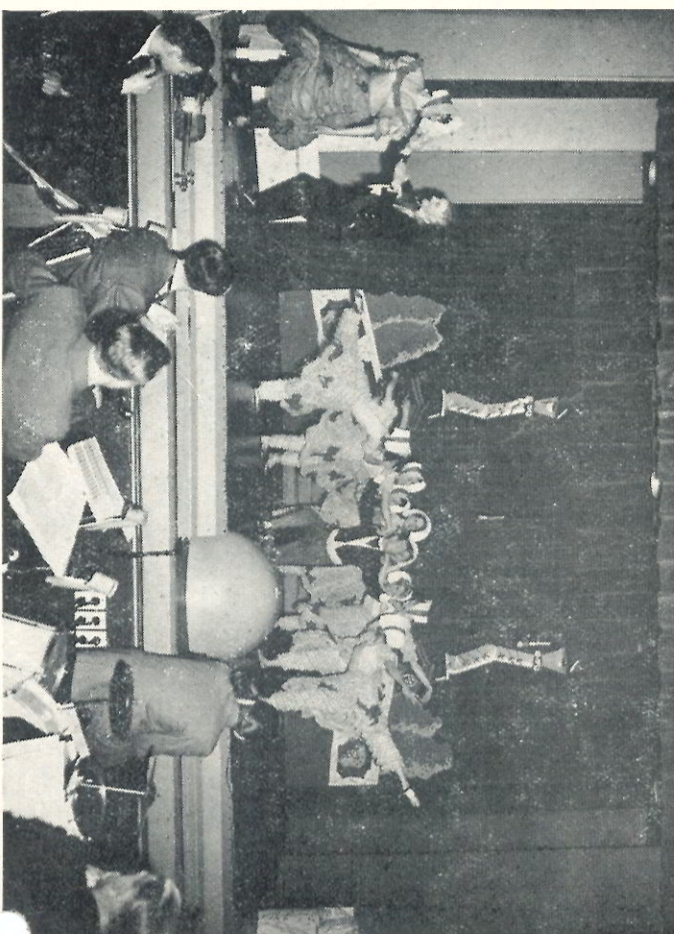
Ben vondst, voortreffelijk uitgevoerd bovendien, was het silhouet-nummer met ons mannekenrol als beschiedden, maar toch zo belangrijke bijdrage achter de collissen. Wij kunnen t r o t s zijn op deze nog zo jonge en debuterende aanwinst: er is moog werk geleverd. Een compliment moet naar ons hal-

JUBILEUM

(vervolg van pag. 1)

En de praktijk heeft geleerd, dat zijn naam en zijn reputatie daardoor heel zeker geen schade lijdt. Niet bij zijn directe, omdat zij — heel eerlijk en heel duidelijk gezegd — niet onder de indruk zal komen van het bedrag, dat de jubilaris zelf aan zijn feest ten koste legt. Niet bij zijn collega's, omdat iedereen de houding van een karaktervast man, die niet wil meedoen aan een kostbare mode, respecteert. Na al die jaren imponiert ook een jubilaris zijn collega's niet meer: zij kennen hem goed genoeg. Koffie met koek van een goed kameraad smaakt beter dan de overdaad van de man, die op die manier probeert zijn „stand op te houden”.

Om het besluit te nemen, de viering van zijn jubileum sober te houden, is misschien moed nodig — maar minder, dan ge misschen denkt. En het loont de moeite, maat te houden!

Een echt Lentegezicht bood onze hallegroep in de „Promenade” op muziek van onze eigen dirigent Vermeulen. Mevrouw Schrevel en de heer Marda maakten door hun onbeveng en gracieuze bijdrage dit programma-onderdeel tot een van de best verzorgde van de avond. Lof ook vooral aan de stemmig decors van Ben Vroklage. Het orkest, op de foto in ruste, heeft zich van een zware taak op uitstekende wijze gekweten.

let, naar mevrouw Van Maerlant en naar de heren Marda en Spuyman: de promenade was reusachtig! Het ballet liet hierin zien waartoe het in staat is: charme en gratie. De heer Marda, nu eens niet genoodzaakt te (moeten of willen?) charmeren, loonde zijn w e r k e l i k verrassing voor een ieder: een weliswaar nog weinig-geoeffende, maar stellig boeiende aanwinst voor het ballet (en

Lees dit artikel vooral niet!

Hebt U niet gelezen wat hierboven staat? Er staat, dat U dit stukje niet moet lezen. Waarom begint U er dan aan en waarom gaat U er mee voort nu U nogmaals gewaarschuwd bent?

Wij verzekerden U, dat U van deze regels niets wijzer zult worden. Wend Uw blik liever naar een aardig interessant artikel. Als U nog altijd aan het lezen bent, verspijt U Uw tijd. Hebt U dat begrepen? Houd op! Dit is het juiste ogenblik om er mee op te houden.

Maar U bent nu al halverwege dit stukje en U hebt nog niet kunnen ophouden. U kunt het zelf niet van U gedaan krijgen, dat U de volgende zin niet leest. Of kunt U dat wel?

Neen, dat kunt U niet. U leest hier niets, U amuseert U niet eens en toch leest U verder. U doet, alsof U door deze eenvoudige woorden belevend bent. Maar de schrijver had helemaal de bedoeling niet U te betoveren. Hij wilde U alleen maar eens laten kijken, of U met het lezen van dit stukje kunt ophouden. Maar dat kunt U niet!

Er zijn nog maar een paar zinnen te lezen en het is nu duidelijk gezegd wat U verwachten kunt. Toon, dat U Uzelf in Uw macht hebt en houd op.

Maar U bent nog altijd nieuwsgierig, zelfs deze laatste regels wilt U niet missen.

abonnementen

ZOALS IEDER JAAR kunnen ook dit jaar de medewerkers bij Van der Heem N.V. via de vereniging „Contact Haagse Personeelsvereniging” abonnementen voor toneel, orkest en opera bestellen. Deze abonnementen kunnen per maand betaald worden.

De voorstellen zijn:
a. goedkoop;
b. vaste plaats;
c. maandelijks te betalen.

Kosten voor toneel, voor 6 voorstellingen, naar gelang van de rang, resp. f 20,—, f 15,—, f 12,—, f 9,50 en f 3,60. Kosten voor orkest: nog niet bekend. Kosten voor opera: voor 3 voorstellingen: f 11,80, f 8,80, f 6,50, f 4,— en f 2,50.

Nadere inlichtingen en inschrijfformulieren voor 25 Mei te verkrijgen bij de afd. Soc. Zaken.

Want moet hij niet iets doen om te laten zien, dat hij al die hartelijkheid op die dag waardeert. Er zal hem wel een cadeau worden aangeboden — en toen zijn collega de vorige maand jubileerde was het geschenk niet kinderachtig: dat was een duur ding. Zijn collega was evenmin krenterig geweest: eerst onder het werk getraakteerd, en dan dat feestavondje... dat had schep-pen geld gekost. En nu zou zijn eigen jubileum ook wel duur worden. Missen kan hij het eigenlijk niet — maar ja, zonden zijn collega's wel denken, als hij het kalm aan zou doen, en het zou ook wel gek staan voor de directe,

Nr 423

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlands Autorijwielafabrik N.V.

21 Mei 1955

JUBILEUM

VIJF EN TWINTIG OF VEERTIG JAAR werkt de jubilaris in hetzelfde bedrijf — dat is een datum, die zoals dat heet - niet onopgemerkt voorbij mag gaan. Welken tevoren al worden er plannen gesmeed: de bedrijfsleiding bereidt een kleine huldinging voor, de collega's overleggen hoe zij de jubilaris het beste in de bloemetjes zullen zetten, en ook zal een jubileum-commissie misschien haar medewerking verlenen — de jubilaris peinst ook.

Wants moet hij niet iets doen om te laten zien, dat hij al die hartelijkheid op die dag waardeert. Er zal hem wel een cadeau worden aangeboden — en toen zijn collega de vorige maand jubileerde was het geschenk niet kinderachtig: dat was een duur ding. Zijn collega was evenmin krenterig geweest: eerst onder het werk getraakteerd, en dan dat feestavondje... dat had schep-pen geld gekost. En nu zou zijn eigen jubileum ook wel duur worden. Missen kan hij het eigenlijk niet — maar ja, zonden zijn collega's wel denken, als hij het kalm aan zou doen, en het zou ook wel gek staan voor de directe,

als nou juist hij een buitenbeentje zou zijn. Nog eens informeren, wat de anderen ervan denken, maar het zal in ieder geval wel een dure geschiedenis worden.

En als onze jubilaris dan bij zijn collega's voorzichtig informoert, of de verwachten, dat hij er veel aan zal doen, slaan ze hem op de schouder: „Nou, we maken d'r een groot feest van hoor, je bent maar een keer jubilaris, je moet geen spelbreker zijn!” En de jubilaris is geen spelbreker: hij krijgt zijn dure cadeau, hij tracteert onder het werk en hij geeft het avondje, voor de familie, voor de bureu, de collega's, de gulle gevers van het jubileumgeschenk. Hij heeft een mooie dag — maar de dag zou nog mooier zijn geweest, als hij niet steeds had moeten denken: „Daar gaat het geld, dat ik voor andere dingen eigenlijk best zou kunnen gebruiken: vakantie, kleren, dingen, die de kinderen goed zouden kunnen gebruiken. Jammer van het geld, maar je kunt er niet onderuit...”

Is dat werkelijk zo? Kun je er werkelijk niet onderuit?

Een jubileumviering in de vorm, die wij hierboven beschreven, ontstaat maar niet zo opeens. Dat groeit in de loop van de jaren zo. Jantje tracteerde onder het werk op koffie met koek, Pietje maakte er koffie met gebak van, Klaasje zei tegen een paar goede vrienden: „Kom je vanavond een borreltje drinken?”, de volgende vroeg al zijn collega's, en zo groeide de jubileumviering als een sneeuwbal. Een sneeuwbal, die in sommige bedrijven de omvang van een lawine heeft gekregen: een complete bonte avond, met vrij drinken en eten, met muziek en wat niet al — alles betaald door de „gelukkige jubilaris”. En ook al wordt de jubileumviering niet zo overdeven: de jubilaris is vaak veel, en soms heel veel geld kwijt — omdat hij niet wil onderdoen voor zijn voorgangers omdat dat hij niet durft breken met de sleur, hij op anderen zal maken.

Het is misschien wel goed, in dit verband eens duidelijk te zeggen, dat

Volgende week wordt op ons gerekend. Hoeveel bedraagt Uw dankbaarheid?

STICHTING 1940-1945

Gedenkt, die deze woorden leest, mijn makers in den nood en die hen nastaan t allerneest in hunnen rampspoed groot

een directeur, geen bedrijfsleider het een jubilaris kwalijk zal nemen, als hij zijn financieel aandeel in de jubileumviering zo laag mogelijk houdt. Zij vinden het een feestelijke gebeurtenis: voor het bedrijf omdat eruit blijkt, dat de verhoudingen nog niet zo slecht zijn (niemand werkt tegen zijn zin 25 of 40 jaar bij hetzelfde bedrijf!) en voor de jubilaris zelf, omdat zij hem een prettige dag gunnen. Maar hun oordeel over de jubilaris hebben zij in de afgelopen jaren heus wel gevormd: zij kennen zijn financiële omstandigheden wel en hun oordeel over hun medewerker wordt zeker niet beïnvloed door het bedrag, dat hij aan zijn jubileum uitgeeft.

Zijn het dan zijn collega's, die hem die hoge kosten opdruigen? Helemaal vrijuit gaan zij niet: iedereen voelt wel iets voor een verzetje, hoewel dat niet eens de belangrijkste reden is. Maar zij gunnen de jubilaris zijn grote feest: de jubileumcommissie ziet werk aan de winkel, dat zij graag doet, de collega's hebben wel iets over voor een vriend — maar niemand realiseert zich, dat zij de jubilaris dwingen kosten te maken en geld uit te geven, dat hij zoveel beter aan andere dingen kon besteden.

De man die het in de hand heeft om een einde te maken aan het groeien van de jubileum-sneeuwbal, is de jubilaris zelf. Hij kan zeggen: „Natuurlijk vind ik het plezierig mijn jubileum te vieren — en natuurlijk wil ik ook iets doen. Maar ik doe heel zeker niet mee aan die overdriving: ik maak geen kosten, waardoor ik mij nodige zaken moet ontfegen, of waardoor ik een paar maanden moet krom liggen!”

Wordt vervolgd op pag. 4

Spreekuur O.R. Maanweg
1e pauze
23.55 J. Heymans—Valksloop
2e pauze
23.55 Burgloorn—Haastijk

weekblad het V.D.H.-tje 5265

Redactie: Maanweg 256, 's-Gravenhage, telef. 723820, toestel 430.
Verantwoordelijk voor de inhoud: Carel Niermeyer, Publicist Van der Heem N.V.
Gedrukt in eigen drukkerij in een oplage van 3250 exemplaren.

Gehoord, gezien . . . en niet verzwegen

De E 55 is meer dan een tentoonstelling. Het is een feest van energie, de energie van de mens en van de kosmos, van de arbeid en van het intellect.

Vanuit de helicopter, waarmee van de Heliport-Rotterdam tijdens de E 55 rondvluchten kunnen worden gemaakt, ziet men het 37 in grote tentoonstellingsgebouw in vogelvlucht. De hoofdingang ligt vlak bij het stadscentrum aan een brede weg met rime parkeringsplaatsen. De toren in de nabijheid is van het museum Boymans, waarin tijdens de E 55 een grote en belangrijke expositie van beeldende kunst wordt gehouden. Aan de andere zijde ligt de Maas, die toegankelijk is met de bedrijvigheid van aankomende en vertrekkende schepen. Vanuit de helicoptercabine kijkt men naar op de speelse compositie van een groot aantal moderne paviljoens en twee enorme permanente hallen in een entourage van vijfers, groen

en bloemen. Een groot deel van de expositie ligt half verscholen tussen de hoge, oude bomen van een groot park, dat reikt tot aan de rivier de Maas, waar rondvaartboten gereed liggen voor lochten door de Rotterdamse havens, in de vijfers van het park varen de E 55 bezoekers in de typisch Gielhoornse „puniers“, die praktisch het enige verkeersmiddel zijn in het waterrijke Gielhoorn. Op een der vijfers van het park worden dagelijks verwoede „zeefvessen“, geleverd tussen artelozas schepelingen en bruit stevensen, te tot leven gewekte toernooien, met Stevensen's bekende boek „Treasure Island“.

In het lommerrijke park komt ook het vermaaktentorium, dat Unifacil heet. Dit vermaaktentorium zal een internationaal karakter dragen. Ieder volk zal er iets van zijn eigen aard terugvinden in de vorm van het amusemen, dat er geboden wordt.

„Band der Bandelozen“

Nummer 1 uit de serie „Wat wil jij worden?“ door Hans Pennarts, Uitgever A. Voorhoeve, Rotterdam. Prijs f 4.50.

Dit is een boek, waarvan men na het lezen van de eerste tien bladzijden denkt: hoe heeft de auteur zó onpedagogisch kunnen zijn.

Maar als men verder leest, komt men tot de ontdekking, dat schrijver Hans Pennarts een verrassende aanloop heeft genomen en dat zijn boek een diepere betekenis heeft dan alleen een aardig ontspanningsverhaal. Die betekenis is te vinden in de wakkelijke repetities van de Band, in de laaiende vlammen van het brandende feestzandje en in de conflicten van de (oude) jeugd thuis en op school.

Het boek behandelt jongemannen van het „naoorlogse type“, van het schijnbare genre van: „Als je maar keet heb!“.

Doch als zij in het begin veelvuldig falen (spannend verteld!) komen zij vooral door het ingrijpen van de directeur van hun HES tot het besef van hun tekortkomingen.

Alhoewel hun een gevoel van verantwoordelijkheid wordt bijgebracht, verliezen zij niets van hun humor, hetgeen tot uiting komt aan het slot.

Resumerende wil ik constateren: een machtig boek voor jongens van 16 jaar en ouder en..... ook de ouders kunnen er nog veel uit leren.

Hoe komt de krant tot stand? GEZIEN VANUIT DRUKKERS-OPVATTING

door C. G. BUQUET

Onze redacteur verzamelt de kopy, neemt deze door, schrijft er iets bij. Op Woensdagmorgen wordt het geschrevene (met inbegrip van des redacteurs artikelen) dan bij de zetkerij gebracht, waarmee de afsprake is gemaakt, dat des Donderdags om 12.00 uur het zetsel bij de drukkerij wordt gebracht.

Onze redacteur komt om half een en begint met scharen en gompoelje „op te maken“ voor onze zetler. Kopjes worden er boven getekend en schetsjes erbij gemaakt.

Om ongeveer twee uur is de eerste pagina klaar. De volgende pagina's worden gezet en goed nagezien en gecorrigeerd. Dan beginnen wij met het drukken om half vier, zodat om vijf uur Donderdags twee pagina's geheel gedrukt zijn. In die tijd van het drukken zet onze zetler de andere twee pagina's. Deze worden Vrijdagmorgen om 9.15 uur het pak met VDH-tjes naar het station wordt gebracht voor de fabriek Utrecht, alsmede die voor verzending buiten de deur.

De andere krantjes worden dan afgeteld en staan om 16.00 uur klaar voor uitdeling.

Zo zou het moeten.....

Want om 12.00 uur op Donderdagmorgen komt het zetsel binnen van de zetkerij. Alles is rustig op de drukkerij, totdat iemand gilt: „Zetsel is binnen!“

Dan wordt van de werkstukken, waarmede men bezig is geen nootie meer genomen en onmiddellijk begonnen met de tekst van „het VDH-tje“.

Om half één belt de drukkerij naar de redacteur. Deze is echter neergens te vinden. Hij is in vergadering of de fabriek uit. Dat duurt tot ongeveer half drie. Dan komt er een rood aangelopen redacteur de drukkerij binnenstormen en zet zich verwoed aan het plakken.

Na de verzekerings te hebben gekregen, dat de krantjes voor Utrecht op tijd zullen worden geleverd gaat onze redacteur weg en laat ons met rust, doch niet lang, want na 10 minuten vliegt hij weer naar binnen, luid gillend: „Stoppen, correctie directie!“

Na veel nerveus gevlieg is tenslotte de correctie aangebracht en wordt er ver-

voor het personeel in een ruimte, die op het binnenterrein tot keuken was ingericht — zelfs bloembollen — en hij zal eventuele gegadigden alsnog het recept hiervan kunnen geven.

Na deze moeittige periode is hij, evenals vele andere VDH-ers, tegenwoordig in de centrale-keuken van het Openbaar Slachthuis.

Toen in 1946 de kledkamer onder het Hoofdgebouw in gebruik werd genomen, was hiervoor een toezichthouder nodig.

Onze gedachten gingen toen uit naar de jubilaris, die tot op heden zijn werkzaamheden zo correct en tot telders tevredenheid heeft verricht.

De jubilaris heeft zich doen kennen als een prettige man met een jong hart en als iemand, die voor eenieder klaar staat.

Tandara, dat iedereen hem weet te vinden, wanneer met sterflijke letters en mooie krullen iets op papier moet worden gezet.

Jubilaris, nog vele jaren in goede gezondheid!

M. Ester.

der gedrukt.

De rust is nog niet weergekerd of een nieuw obstakel is er. De man „voor Utrecht“ komt binnen. Het is tijd en de VDH-tjes moeten naar het station. Dan moet er gedraaid worden en dat wordt er dan ook.

Op volle snelheid stampt onze pers de VDH-tjes klaar.

Alleen de teller van onze pers is nog de moeite van het bekijken waard.

Is het aantal voor Utrecht gedrukt, dan worden de krantjes ingepakt; de bode rent naar het station, waar hij — door met levensgevaar langs de baan te snellen — nog net de trein kan halen.

Na nog een uur worstelen is de gehele oplage klaar en wordt er begonnen de krantjes naar de relaties te verzenden.

Dit zijn er ongeveer 550 stuks, die (amper gedroogd) gevouwen moeten worden en in de bandjes worden gedaan.

De andere VDH-tjes worden afgeteld en voor de fabriek gereeserveerd. Als dan alles achter de rug is komt onze redacteur binnen, grijpt een krantje en vertelt, dat er dingen in staan die niet mooi zijn zijn afgedrukt.

Dat weten wij natuurlijk ook wel. Dan gaat het eindsignaal en het personeel van de drukkerij strompelt naar huis om te proberen nieuwe krachten te verzamelen voor het volgende VDH-tje.

Wij leven in de hoop, dat de volgende nummers van het VDH-tje meer tijd krijgen om goed tot hun recht te komen.

Redactie „het VDH-tje“

18 Mei '55

Lieve Drukkers,

Met ontzetting heb ik Uw verhaal gelezen. Het is, zoals U mij verzekerd, al jaren oud. Maar, zo dacht ik: argwanend, maar om MIT dit artikel in de hand gedrukt?

Deze brief wordt geschreven om tien voor half twee, Woensdagmorgen 18 Mei, 's Nachts noemt U dat. Het nummer moet klaar en de Woensdag is bezet met een vergadering, twee excursiebezoeken, een afspraak met de fotograaf, plus....

Struiks, vanmorgen dus, moet de zetter de kopy voor vier pagina's om u i t e r l i j k half acht hebben. Dan vult ik ook even langs de clichéfabriek voor de foto's.

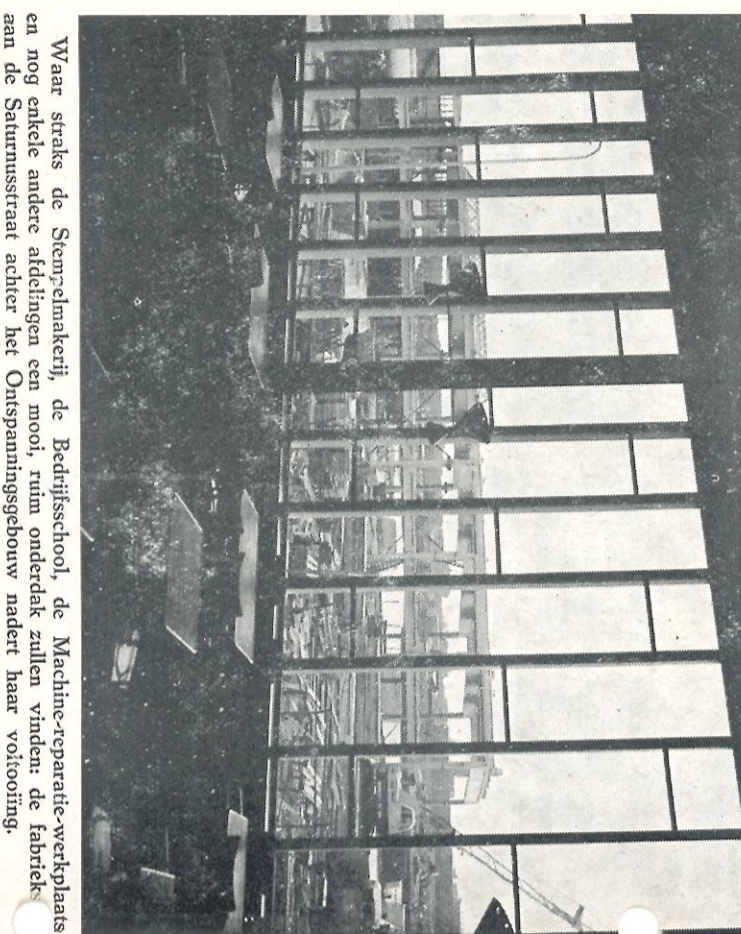
De vertaling van een bekend Frans spreekwoord luidt ongeveer: Wie zich verontschuldigt, beschuldigt zich.

Uw klacht is al jaren oud, zei U. Maar zou U soms bedoelen, dat die redacteurs van toen en nu veel gelijkenis...

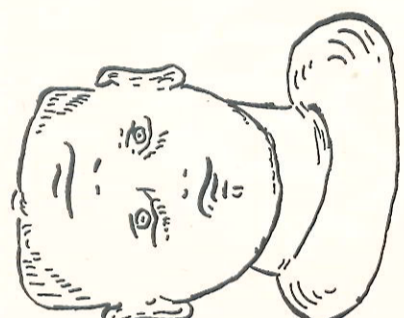
Neen toch!

Wetervsten van De Redactie.

Aangehouden in Voorburg: Een heel huis met 7 kamers, voor- en achtertuin en voorzien van douche-eel. Huur f 76,- p.m. Koop ook Gerwaard, een sfeervolle woning in Hengelo. Te bereiken: J. Bijlma Rembrandlaan Voorburg 11.

Dit is de bakker, die Uw Zweedse Bevestigings-herinneringsbrood bakte. Dat hij er zo hoekig uit-ziet, komt niet van het deeg maken, maar van het op het hoofd staan. Begrijpt U dat niet? Draai de tekening maar om.

Waar straks de Stempelmakerij, de Bedrijfsschool, de Machine-reparatie-werkplaats en nog enkele andere afdelingen, die mooi, ruim onderdak zullen vinden: de fabriek aan de Saturnusstraat achter het Ontspanningsgebouw nadert haar voltooiing.

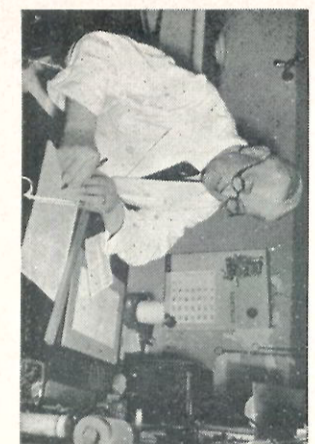
Wij hebben nog heel wat te goed!

Wij kregen het onderstaande statistische onder ogen. Het vertelt over percentages van op het electrisch net aangesloten producten, bij de Amerikaanse gezinnen in gebruik. Ziet en verbaast U!

Radio's	98.1 %	Diepvriezers	15.1 %
Televisie	74.1 %	Autom. koffiezetmachines	37.2 %
Stofzuigers	62.2 %	Bordenwasmachines	3.5 %
Electr. dekens	11.1 %	Kachels	24.8 %
Wasmachines	81.3 %	Strijkmachines	9.3 %
Verwarmingskussens	32.9 %	Strijkijzers	90 %
Airconditioning	4.5 %	Strijkijzers (stomend)	29.6 %
Mixers	33.7 %	Koelkasten	21.7 %
Koelkasten	92.4 %	Kledingdrogers	6.6 %
Schoenapparatzen	32.8 %	Broodroosters	73.2 %
Fornuizen	27 %	Klokken	85.9 %
Warmwaterreservoirs	15.2 %	Bovensluisde cijfers werden ontleend aan: Electrical merchandising, gebaseerd op 45 miljoen gezinnen.	

De moral van al dit schoons: „Wij kunnen nog veel vooruit!“.

Kroon (Verkor).

Op 23 Mei a.s. zal het 12½ jaar geleden zijn, dat de jubilaris bij VDH in dienst trad. In de bezettingstijden werd hij aangesteld als cantine-beheerder in de toenmalige ruimte op de 1e verdieping van het Hoofdgebouw.

Hij droeg er zorg voor, dat een ieder in de pauze zijn vakkundig gezette kopje koffie op tijd kreeg.

In de periode, dat er gedurende de pauze warme maaltijden werden versprekt, heeft hij met behulp van een paar cantine-meisjes menige portie uitgedeeft. Ook heeft hij zelf nog gekookt.